

БОГОСЛОВЉЕ

ИЗДАЈЕ
ПРАВОСЛАВНИ БОГОСЛОВСКИ ФАКУЛТЕТ
У БЕОГРАДУ

Година XVII (XXXII)

Свеска 1 и 2

Др Благога Гардашевић

ПРОФЕСОР СЕРГИЈЕ ВИКТОРОВИЧ ТРОИЦКИ

27. новембра 1972. године у 95 години живота престало је да куца срце и преселио се у вечност неуморни радник на пољу црквено правне науке, професор Београдског универзитета у пензији др Сергије Викторович Троицки. Сахрањен је 30. новембра код Иверске капеле на београдском Новом гробљу у присуству највећих представника Српске цркве и великог броја свештеника његових бивших ученика, професора и чланова Српске академије наука. Он се преселио у вечност али остала су његова дела.

Професор Сергије Викторович Троицки родио се 14/26. марта 1878. године у Томску, у веома угледној и побожној породици. Његов отац Виктор Илић, био је свештеник и наставник Духовне семинарије у Томску, те је мали Сергије још као дете у кући својих родитеља добио солидно опште образовање и основно религијско васпитање. Ту је успео да научи више страних језика — класичних и европских. Године 1891. се уписује у Твердску духовну семинарију, коју завршава 1897. године. Затим студира, најпре на Археолошком институту у ондашњем Петровграду, где 1900. године добија звање редовнога члана тога Института, а потом у Петровградској духовној академији, где стиче степен кандидата богословља. Најзад у Духовној академији у Кијеву 1913. добија степен магистра богословља, за рад: „Други брак клирика. Историјско-канонска расправа“. Рад је био награђен Макаревском наградом. Овај магистарски степен био је признат професору Троицком 1924. године, као еквивалент докторату Универзитета у Београду.

Одмах по завршетку студија таленат и вредноћа младога Троицког су запажени од надлежних фактора. Зато га видимо ангажована у разним црквеним установама, комисијама и одборима, где својом живом активношћу доприноси унапређењу црквенога живота Руске

цркве. Тако, поред наставничке дужности у Александроневској духовној семинарији у Петровграду, где је био од 1901. до 1915. године, налазимо га да ради у канцеларији Обер-Прокуратора Св. синода Руске цркве, као члана редакције, а касније и као помоћника уредника часописа: „Церковния Ведомости“, затим као члана комисије за уџбенике при Св. синоду, члана комисије за организацију Руске цркве ван државних граница, шефа кодификационог одбора помесног сабора Руске цркве у Кијеву 1918. године. Њему су биле поверене и припреме око сазива Свруског сабора цркве, који је одржан на Кавказу 1917—1918. године, а где је он био секретар канцеларије сабора.

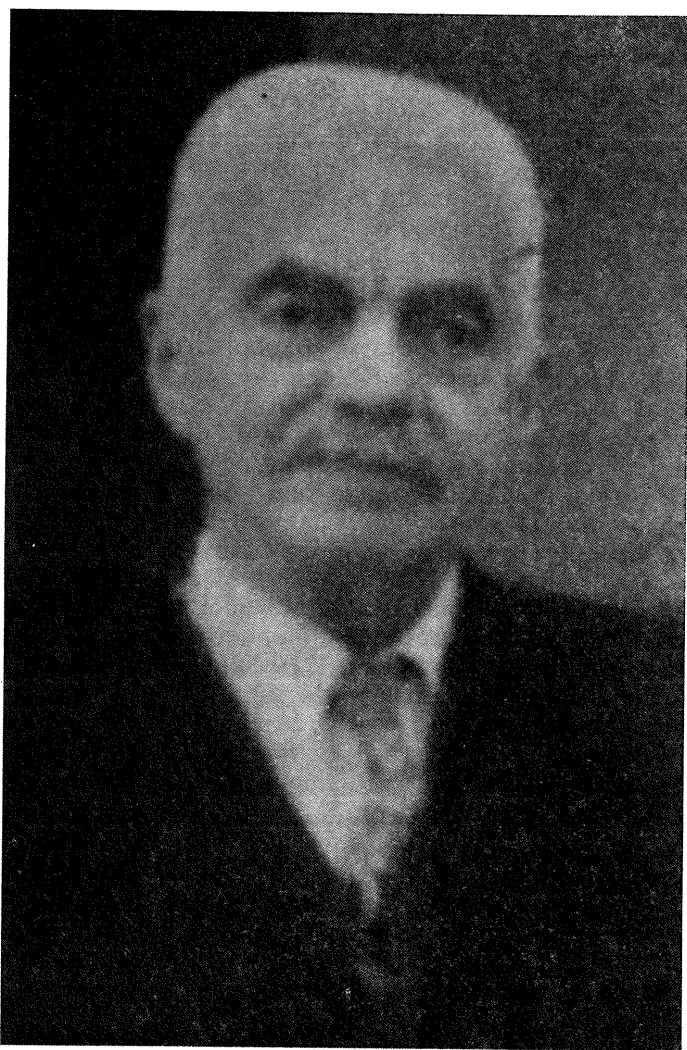
Пошто је својом марљивошћу и сналажљивошћу приликом решавања црквених проблема стекао поверење претпостављених власти, шаљу професора Троицког у разним мисијама и ван Русије. Већ почетком 1910. године он учествује на извесним црквеним саветовањима у Цариграду и Јерусалиму. Исте године он путује по Бугарској, Грчкој, са посетом Светој Гори, Србији и Аустроугарској ради проучавања црквеног живота у тамошњим православним црквама. 1912. године послат је проф. Троицки у Немачку да тамо проучи црквену издавачку делатност нарочито код Римокатоличке цркве. Том приликом присуствовао је на IX Старокатоличком конгресу који је држан у Келну. Кад се међу руским светогорским монасима појавила извесна јерес (о именима Божјим) послат је 1913. године Троицки тамо да проучи ту ствар на лицу места, што је он са успехом обавио и о томе поднео извештај Светом синоду.

Од 1919. године видимо проф. Троицког као приватног доцента Новоросијског универзитета где је остао до 1920. године, кад је емигрирао у Југославију.

Доласком у Југославију почиње ново поглавље у животу и раду проф. Троицког. Одмах бива биран за професора црквеног права на новоотвореном Правном факултету у Суботици, који је био у саставу Београдског универзитета. У новој средини, својим радом и залагањем, у наставном и научном раду, проф. Троицки стиче убрзо углед код својих колега и поштовање од стране својих ученика. Његови чланци и расправе који су објављени у многим часописима, правним и црквеним, у нашој земљи и иностранству, били су веома запажени од правника и од богослова целог света.

Поред наставе на свом факултету и научног рада проф. Троицком су и код нас често повераване и друге дужности. Тако, био је декан Суботичког правног факултета школске 1934/35. године, члан Конференције представника југословенских универзитета за израду уредбе о правним факултетима, члан Комисије за полагање професорских испита, члан Комисије за израду закона о мешовитим браковима и др. Од 1937. до почетка рата био је и хонорарни професор Богословског факултета Београдског универзитета. А у школским годинама 1925. и 1930. године, он је држао предавање из Црквеног права и на Руском богословског институту св. Сергија у Паризу.

Својим радом и саветима, проф. Троицки као једини канониста Руске цркве за границом, био је од велике помоћи заграничној Руској цркви, чији је центар био у Сремским Карловцима, јер је актив-

Професор Сергије Викторович Троицки

но учествовао у раду сабора те Цркве. Њему су се обраћали за савете многи епископи те цркве из свих крајева света. А 1929. иде у Сједињење Државе Америке да пред тамошњим судом заступа имовинско-правне интересе „Руске православне цркве за границом“ од претензија „Живе цркве“.

Исто тако, проф. Троицки учинио је велике услуге Српској православној цркви. Још 1925. године Свети архијерејски синод Српске цркве бира га за свога експерта за канонска питања, и у том својству учествује у састављању Закона о Српској православној цркви, Установа, Брачних правила и многих других уредаба у Српској цркви, које су се појавиле између два светска рата. Тиме је, проф. Троицки, својим радовима и својим саветима допринео да се реше многи проблеми између Цркве и Државе и помогао да организација Српске цркве буде што правилније, у духу канонског учења уређена и позитивним законима утврђена.

За време окупације, пошто је Правни факултет у Суботици био затворен од окупатора, проф. Троицки се за стално пресељава у Београд, где 1945. године дочекује одлуку о пензионисању.

После Другог светског рата и ослобођења наше земље од окупатора, проф. Троицки, иако већ пензионер, несмањеним напором наставља свој научни рад и даје капиталне прилоге нашој науци нарочито из области наших средњовековних црквено правних извора. Од почетка 1948. године ради као сарадник Српске академије наука и уметности, где је од 1950. године био члан, а касније и секретар Комисије за издавање критичног издања Крмчије Св. Саве. Његов рад на том послу и прилози које је оставио остаће свакако као основна база за остварење тога циља. Исто тако био је члан Комисије за издавање извора српскога права, због чега, по налогу Српске академије наука, борава у Сарајеву, Херцег-Новом и Дечанима ради изучавања наших старих рукописа. У истом циљу искористио је свој боравак у Совјетском Савезу, у Москви и Лењинграду, где је у тамошњим библиотекама проучавао старе рукописе, а нарочито рукописе Крмчије. На основу тих проучавања оставио нам је проф. Троицки богате прилоге са врло значајним научним резултатима.

Одма после рата, проф. Троицки је успоставио пријатељске везе са својим старим познаницима и бившим школским друговима, који су заузимали високе положаје у Руској православној цркви. На њихов позив често је одлазио у Совјетски Савез и боравао на дуже времена, јер су му повераване и разне дужности у Руској православној цркви. Тако, скоро две године — 1947. и 1948. држи предавања из Црквеног права у Московској духовној академији. Постаје сарадник „Журнала московске патријаршије“ и као члан Одељења спољних послова Московске патријаршије, учинио је Руској цркви велике услуге, због чега је од ње добио нарочито признање. Патријарх московски и целе Русије Алексеј одликује 12. октобра 1961. године проф. Сергија В. Троицког орденом Великог равноапостола кнеза Владимира, а Савет Московске духовне академије, на основу целокупног његовог дотадашњег рада на пољу Црквеног права, 18. децембра исте године, проглашава га за почасног доктора црквеноправних наука.

Напуштајући овај земаљски свет професор Троицки може бити спокојан да је испунио свој дуг према обе отаџбине Русији и Србији, према обе цркве Руској и Српској а нарочито према црквеноправној науци.

Радио је неуморно од детињства до последњих дана живота.

Онај исти ентузијазам према науци и радни елан који је стекао у младости у Русији продужио је проф. Троицки после доласка у Југославију.

Позната је ствар, да се крајем прошлог и почетком овога столећа руска богословска наука развијала у особито повољним условима и да се њом бавио велики број интелектуалаца ових професија. И за науку црквеног права био је завладао велики интерес. Стога су се овим предметом бавили многи правници и богослови. Први светски рат је прекинуо тај полет у развоју руске богословске науке. Само мали број професора теологије, који су се двадесетих година нашли ван Русије, у емиграцији, могао је да настави свој научни рад. У томе броју нашао се и проф. Троицки, као специјалиста за црквено право, који је продужио славну традицију познатих руских учених канониста као професор Београдског универзитета. Он је обогатио црквеноправну литературу са преко 200 својих бриљантних прилога са којима је расветлио многе црквено-правне проблеме Православне цркве. У тој области прибавио је себи такав ауторитет, да је његово име још пре три деценије било познато у целом свету. То је у исто време чинило част и нашој младој науци.

Заиста, где је год проф. Троицки заорао на научном пољу остао је дубоку бразду. Преко његових радова неможе равнодушно прелазити онај ко се бави црквеним правом и историјом правних извора. Нарочито су важни његови радови у којима обрађује историју неких правих хришћанских института („Баконисе у православној цркви“, „Црквени сабори и мирјани“ и др.), па радови из брачног права („Хришћанска филозофија брака“, „О другом браку клирика“ и др.), радови о организацији и настајању самосталних цркава, а нарочито радови о црквено-правним изворима словенских цркава (ту се истичу радови о Крмчији — „Ко је написао Крмчију“ и „Како треба издати Светосавску крмчију“ и др., па радови о Властаревуј синтагми и законодавној делатности словенског равноапостола св. Методија).

У сваки посао, који је проф. Троицки преузимао, уносио је своју велику љубав, целу душу. Његов ентузијазам према науци огледа се не само у великом броју радова него и у исцрпности материјала, педантној и разноврсти. Он није презао да се ухвати у коштац са најтежим проблемима из области канонског и црквеног права, који су били актуелни и захтевали савремено решење и оцену. Простор нам не дозвољава да улазимо у анализу његових радова, него ћемо их само набројати, са најнужнијим подацима, како би их заинтересовани могли наћи и користити.

СПИСОК ОБЛАВЉЕНИХ РАДОВА ПРОФЕСОРА СЕРГИЈА ТРОИЦКОГ

1. Церковный собор и миряне „Церковный весник” бр. 44—46 1905 и посебно СПБ 1905.
2. Христианское учение о частной собственности СПБ 2 издание 1908 и 1915.
3. Верские голоса на западе в защиту конфессионального обучения СПЦ 2 издања 1908 и 1916.
4. Что такое католический модернизм СПБ 1908.
5. Проблема воссоединения с Англикской церковью „Странник” 1908 ч. I и посебно СПБ 1911.
6. Апостольское приемство „Странник” 1909 г. II.
7. Классические языки в духовной школе СПБ 1910.
8. Содержание духовенства за границей СПБ 1910.
9. К вопросу о смешанных браках „Церковные ведомости” бр. 1. 1911.
10. Второбрачные священнослужителей „Церковные ведомости” бр. 18, 22, 23, 25—29, 31, 34, 36, 39—42, 51—52 за 1911; Троицки-Илкий, Други брак свештеника „Богословски Гласник” С. Карловци, год. XII књ. 24, 1913 и год. XIII, књ. 25, 1914.
11. Второбрачные клириков. Историско-каноническое исследование СПБ 1912 (магистарска дисертација, награђена Макаревској премији).
12. Диакониссы в Православной церкви СПБ 1912.
13. Диакониссы в Руской церкви „Церковные ведомости” 1912 бр. 16 и 17.
14. Церковнослужительницы в Православной церкви „Церковные ведомости” 1912 бр. 8—10, 12 и 15.
15. Учение католической церкви о defectus sacramenti и его разбор „Церковные ведомости” бр. 29, 31 и 32.
16. Борба против веры во Французской школе СПБ 2 издание 1912 и 1915.
17. Восточные диакониссы Магна и Марфана и западная церковнослужительница ЭТЕРИЯ „Церковные ведомости” 1913 бр. 15—16.
18. Защита христианства на Западе СПБ 1913.
19. The Greek orthodox Church „Encyclopedie of Religion and Ethic” VI, 416—435 1913.
20. The World American Conference of fait and order, New-Yorc 1913.
21. Учение св. Глигория Нисского об именах Божиих и имябожники „Церковные ведомости” 1913 бр. 37—52.
22. Учение св. Гр. Нисского о именах Божиих и „относительное поклонение” СПБ 1914.
23. Учение афонских имябожников и его разбор СПБ 1914.
24. Об именах Божиих и имябожниках СПБ 1914 (награђена Макаревској премији).
25. Православие, уния и Католичество у славян и Румын в Австро-Венгрии СПБ 1914.
26. Духовенство древней церкви в борьбе с народным горем и нуждой СПБ 1915 исто „Церковные ведомости” 1915 бр. 27—29.

27. В заштиту православној веры (против кнѣге Зуборскога) СПБ 1915.

28. Правда Православия (Зборник) Т. 1, 1914 и Т. 2 и 3, СПБ 1915.

29. The Russian Church, чланак „Encyclopedie of Religion and Ethic” бр. 9 р. 867—877, 1918.

30. О другом браку свештеника „Гласник српске патријаршије” Ср. Карловци 1921 св. 4—16.

31. Пуноважност брака после хиротоније „Архив за правне науке”, Београд 1921 св. за мај и јуни-јули.

32. О другом браку свештеника „Хришћански живот” Ср. Карловци 1922 св. за мај.

33. Privilegium Paulinum у православном црквеном праву „Вестник Српске цркве”, Београд, 1922 св. септембар-децембар, јануар 1923, фебруар 1924 и даље.

34. О правах епископов лишившихся кафедр без своей вины „Церковные ведомости” 1922 бр. 14—19.

35. Пуноважност брака после завета у старој цркви „Хр. живот” новембар и децембар 1922 и јануар и фебруар 1923.

36. Проблема брака в христіянском сознании „Зборник Православие и культура” Берлин 1923.

36б. О конгресу православних цркава „Балкан” 1923. године.

37. Свеправославни конгрес о другом браку свештеника „Хр. живот” 1923 св. јули-август.

37б. Не владај се према овоме веку „Глас цркве” 1923. год. април.

38. Юрисдикција царьградскога Патриарха в области диаспоры, „Церковные Ведомости” 1923 бр. 11, 12, 17 и 18.

39. Догматический смысл запрещенія второбраччія священнослужителей „Церковные ведомости” 1923 бр. 12—16.

40. О юрисдикции царьградскога Патриарха вне границъ автокефальныхъ церквей „Руская мисль” 1923, јул-август.

41. О циљу брака „Хр. живот” 1923 новембар и децембар.

42. Тазиба као брачна сметња „Глас цркве” 1924, фебруар-март.

43. Могу ли се смањити брачне сметње због крвнога сродства „Архив за правне и друштвене науке” 1924, март.

44. L'organisations della chiesa Russa negli anni 1920—23 „Europa orientale”, 1924, 30.

45. О браке как таинстве „Странник”, 1924 бр. 1; 1925, 2.

46. О казни за браколомство „Архив за правне и друштвене науке” 1924 мај.

47. Право диспензације у погледу брака у Српској патријаршији „Хр. живот” 1924, јун-август.

48. Црквени или грађански брак „Нова Европа” 1924, децембар.

49. Дивное надмение міра и церковь „Церковные ведомости” 1924 бр. 17—24.

50. Православна црква и грађански брак „Хр. живот”, 1924 децембар и 1925 јануар.

51. Проблем црквеног законодавства, Ниш, 1925.

52. Пројекат Казненог законика о духовном сродству „Архив за правне и друштвене науке” 1925, март.

53. Чему нас уче канони I Васељенског сабора „Хр. живот” 1925, мај.
54. Побачај плода утробе у православном црквеном и византиском праву „Архив за правне и друштвене науке” јуни-јули 1926.
55. Пројекат закона о Српској православној цркви „Хр. живот” 1925, јули-август.
56. Духовно сродство као брачна сметња „Хр. живот” 1925, октобар-новембар.
57. Пројекат Казненог законика о кривичним делима верских претставника „Архив за правне и друштвене науке” 1925, октобар.
58. Пројекат Основног законика о верама и међуверским односима „Хр. живот” 1925, децембар.
59. Црквени или грађански брак, Београд, 1926.
60. Српске православне епархије — Историјско-статистички преглед — Календар „Востресеније” Београд, 1926.
61. Обавезни или факултативни грађански брак „Летопис матице српске” Нови Сад 1926, јануар-фебруар.
62. Поводом нове тарифе за наплату православном свештенству „Хр. живот” 1926, фебруар.
63. Међународна заштита религијских права „Архив за правне и друштвене науке” 1926, фебруар и март.
64. Имушественное право Русској цркви „Церковные ведомости” 1926, бр. 5—10.
65. О смислу 54 правила Трудског сабора „Хр. живот” 1926, мај-јуни.
66. Међународна правна способност цркве „Хр. живот” 1926, јули-септембар.
67. Поводом пројекта закона о Српској православној цркви „Архив за правне и друштвене науке” 1926, новембар и децембар.
68. The diseased wief's Sister Bill „Хр. живот” 1927, јануар-фебруар.
69. Брачно законодавство Српског Архијерејског синода „Хр. живот” 1926, март.
70. О новој тарифи за наплату свештенодејства „Летопис матице српске” 1926, март.
71. Краљевина СХС и римска црква „Летопис матице српске” 1926, април-мај.
72. Први пројекат српског универзитета за Војводину „Летопис матице српске” 1926, април-мај.
73. Что такое живая церков „Воскресное чтение” 1927 бр. 30—40 и посебно, Варшава 1928.
74. Жива црква у Русији „Летопис матице српске” 1927, новембар. Исто и „Архив за правне и друштвене науке” 1928, мај-јуни, јули-август.
- 74а. Женское церковнослужение „Церк. вестник” 1928 март.
75. Жена у служби цркве „Весник” СЦ 1928, мај-јуни, јули-август.
76. Трудски сабор о крвном сродству „Архив за правне и друштвене науке” 1928, април.

77. Брак и църков „Путь”, Париж 1928, јунь.
78. Родство как препятствие браку „Воскресное чтение” 1928, бр. 45, 48 и 51.
79. Истинска наука или „2 група 1 категорија” „Весник Српске цркве” 1928, април, мај-јуни.
80. Конкордат са Литванијом „Архив за правне и друштвене науке” 1928, јуни.
81. Шта је жива црква у Русији „Преглед”, Ниш, 1928, 8—12 и 1929, 1—2.
82. У заштиту идеализма „Летопис матице српске” 1928, новембар и посебно Нови Сад 1928.
83. Св. Сава и словенство „Прилози уз Летопис матице српске” 1928, новембар-децембар. И посебно Нови Сад 1928.
84. Значење слова εἰσαγγελία в 54 правила Трулског сабора „Труди IV съезда Рус”. ак. орг. за граници I и посебно Београд 1929.
85. Брак и грех. Брак до греха „Путь” Париж 1929, фебруар 177 и 178.
86. Брак после греха „Путь” Париж 1929, јули.
- 86б. Брачне парнице руских избеглица „Архив за правне и друштвене науке” 1929, април.
87. О каноническом устројстве централног управления Руской цркви в Америке — Руско-Американский православный Вестник 1930, март.
88. Почему закрываются церкви в России, „Путь” 1930. године, август. Исто „Весник српске цркве” 1930, јули-октобар. Посебно Београд, 1931. године.
89. Нелегално сродство как претјатствие браку „Запики Русског Научног Института в Белграде 1931. И посебно Београд, 1931.
90. Должност егзарха в Православной цркви, „Церковные ведомости” 1931, бр. 10 и 11.
- 90а. Татјанин день „Весник руског христ. студ. движеня” 1931, бр. 3.
- 90б. Правна смута и револуционерно право „Возрождение” 1929, бр. 1371.
91. Размежевание или раскол „Путь” Париж 1932.
92. Црквена јурисдикција над православном дијаспором „Гласник српске патријаршије” 1932, бр. 13—27. Посебно Ср. Карловци 1932. год.
93. Ново законодавство о Српској цркви и његови коментатори „Архив за правне и друштвене науке” књ. 24 бр. 5 1932, и посебно Београд, 1932.
94. Христианская философия брака, УМСА Press, Париж, 1933. год. Српски превод, у изд. Геце Кона, Београд 1934. године.
95. Суштина и фактори аутокефалије „Архив за правне и друштвене науке” Београд, 1933. бр. 3. Посебно Београд, 1933.
96. Место црквеног права на правним факултетима, „Гласник српске патријаршије” 1933. бр. 17. Посебно Ср. Карловци 1933.
97. Пројекат устава Бугарске цркве „Гласник српске патријаршије” 1933, бр. 5.

98. Црквена надлежност у брачном праву „Гласник српске патријаршије” 1933, бр. 38—39. Посебно Ср. Карловци 1933.

99. Примедбе на примедбе на брачна правила „Гласник српске цркве” бр. 46—47.

100. Државна власт и црквена аутокефалија „Архив за правне и друштвене науке” 1933, књ. 27. Посебно Београд 1933.

101. Реализам и идеализам у науци о браку „Пут” Београд 1933. год. I.

102. Спорна питања у погледу посињења „Гласник српске патријаршије” 1934, бр. 5—6. Посебно Ср. Карловци 1934.

103. Да ли поједине цркве имају право законодавства у брачним пословима „Архив за правне и друштвене науке” 1934, бр. 4. Посбно Београд, 1934.

104. У заштиту брачних правила Српске православне цркве „Гласник српске патријаршије” 1933, бр. 46 и 47. Посебно Ср. Карловци 1934.

105. К вопросу о правах Константинопольского Патриарха „Голос Литовской православной епархии” 1934, бр. 4—5.

106. Верска политика краља ујединитеља „Летопис матице српске” 1935. мај-јуни. Посебно Нови Сад, 1935.

107. У заштиту црквеног права „Хришћанска мисао” 1935. бр. 5—6.

108. Папистичке тежње код грка „Гласник српске патријаршије” 1936, бр. 5—6.

109. На страже Православия „Путь”, Париз 1936, мај.

110. Ктиторско право у Византији у Неманићској Србији „Глас Српске академије наука 1935, бр. 86. Посебно Београд, 1935.

111. Наслеђивање епископа у Православној цркви „Споменица Науровића” Лубљана, 1936.

112. Чему нас уче послератни конкордати „Хришћанско дело” Скопје, 1936, бр. 2.

113. Мисионарски савет („Апостолска служба”) у јеладској цркви „Хришћанско дело” 1936, бр. 6.

114. У заштиту „хришћанске филозофије брака”, „Путь” Париз, 1936, бр. 51.

115. Митрополит Сергије и примирение русской диаспоры, „Церковна жизнь” 1936, бр. 10—11. Посебно Ср. Карловци 1937.

116. Цариградска црква као фактор аутокефалије, „Архив за правне и друштвене науке” 1937, књ. 34 бр. 1. Посебно Београд, 1937.

117. Предоснова Грабанског законика и наше верско законодавство „Споменица Доленцу, Креку, Кушелу и Шкерлу”, Лубљана 1937. Посебно Лубљана, 1937.

118. Црквено право на правним факултетима „Хришћанска мисао” 1937, бр. 11—12.

119. Пројекат Југословенског конкордата и вежећих конкордати, Ср. Карловци 1937.

120. Око конкордата „Гласник српске патријаршије” 1937, бр. 1.

121. Неуспела заштита конкордата „Гласник српске патријаршије” 1937, бр. 3—4. Посебно Ср. Карловци 1937.

122. Из историје чл. 28 Пројекта конкордата „Гласник српске патријаршије” 1937, бр. 9 и 10.

123. И опет о конкордату „Гласник српске патријаршије” 1937, бр. 13—14. Посебно Ср. Карловци 1937.

124. Да ли важи у Југославији конкордат са Србијом од 1914. године, „Архив за правне и друштвене науке” 1938, књ. 36.

125. Управа удовом епархијом (Канонска норма), „Архив за правне и друштвене науке” 1938, књ. 37. Посебно Београд, 1938.

126. Недостатци у Брачним правилима Српске православне цркве „Хришћанско Дело” 1937, бр. 5. Посебно, Скопје 1938.

127. Позакоњење деце чији је привидни отац проглашен за умрлог, „Архив за правне и друштвене науке” 1938, књ. 37.

128. Да ли је епархијски суд надлежан за решавање питања о патернитету, „Архив за правне и друштвене науке” 1939, књ. 38.

129. О мешовитим браковима „Богословље” Београд, 1938, бр. 1.

130. А. Доброклонски, как историк цркви „Записни Русскога научнога института в Белграде 1937, вип. 15. Посебно Београд, 1937.

131. Обавезе супруга у погледу вере у Хрватској и Словенији, „Православни бранич” 1938, бр. 6. Посебно Загреб, 1938.

132. Надлежност православних црквених судова у погледу додељивања деце, „Архив за правне и друштвене науке” 1939, књ. 38.

133. О устројству црквених општина у српској патријаршији „Светосавље” 1939, новембар и децембар.

134. Сроство по браку као брачна сметња „Богословље” 1939, бр. 3 и 4. Посебно Београд, 1940.

135. Ко је најстарији старешина у цркви „Браничевски весник” 1939.

136. Правни положај Руске цркве у Југославији „Архив за правне и друштвене науке” 1939, св. 1—2. Исто на руском у Записки Рускога научног института — випуск 17, 1940, и посебно, Београд, 1940.

137. Сроство из ванбрачног односа као брачна сметња „Хришћанско дело” 1940, св. 1 и св. 2. Посебно Скопје 1940.

138. Један према једанаест „Хришћанско дело” 1940, св. 4.

139. Изједначење државног верског законодавства „Архив за правне и друштвене науке” 1940, мај-јуни. Посебно Београд, 1940.

140. Реформа брачног права у Грчкој „Архив за правне и друштвене науке” књ. 41.

141. Надлежност у погледу примања монаха у манастир „Богословље” 1940, св. 3—4.

142. О святости брака „Летопис”, Берлин, 1941.

143. Склапање брака у осутству мушке стране „Просветни Гласник” Београд 1944, мај.

144. О сабору Руске православне цркве „Гласник српске патријаршије” 1944, бр. 10—12.

145. О границах распространения права власти Константинопольской Патријархии на „диаспору”, „Журнал Московской Патријархии” 1947, бр. 11.

146. Где и в чем главная опасность, „Журнал Московской Патријархии” 1947, бр. 12.

147. Идеологија Карловачског раскола, „Журнал Московской Патриархии” 1948, бр. 2.
148. О церковној автокефалии, „Журнал М. Патриархии” 1948, бр. 7.
149. Единство церкви, „Журнал М. Патриархии” 1948, бр. 8.
150. Великое преступление, „Журнал М. Патриархии” 1949, бр. 3.
151. По поводу неудачной защиты ложной теории, „Журнал М. Патриархии” 1949, бр. 12.
152. Које превео Крмчију са тумачењима, „Глас Српске академије наука 1949, књ. 193. Посебно Београд, 1949.
153. Будем вместе бороться с опасностью, „Журнал М. Патриархии” 1950, бр. 2.
154. Как привести к концу возникший спор, „Журнал М. Патриархии” 1950, бр. 3.
155. Екклезиологија парижског раскола, „Вестник Русского западно-Европейского Патр. Экзархата”, Париж 1951, бр. 7—8.
156. L'autocéphalie dans l'Eglise, „Вестник Русского Зап.-Евр Р. Экзархата, Париж 1952 бр. 11. Посебно Париж, 1952.
157. Како треба издати Светосавску Крмчију (Номоканон са тумачењима), „Споменик српске Академије наука” бр. 102 Београд, 1952.
158. Два рукописа манастира Манасије „Старинар” орган Археолошког института Српске академије наука, нова серија књ. II—IV Београд 1952—1953. Посебно Београд, 1953.
159. Црквено политичка идеологија Светосавске крмчије и Властареве Синтагме, „Глас Српске академије наука” бр. 212 1953. Посебно Београд, 1953.
160. Теократија или цезаропапизм, „Вестник Руско-зап. Европ. П. Экзархата 1953 бр. 16. Посебно Париж 1953.
161. Неудачная защита неправды, „Вестник Руско запад-Европ. П. Экзархата бр. 20 1954.
162. Каноны и восточный папизм, „Вестник Руско запад-Европ. П. Экзархата 1955, бр. 22.
163. Византијские номоканоны, их сербские коррективы и дело патријарха Никона, „Вестник Руско зап. Европ. П. Экзархата 1955, бр. 23.
164. Да ли је словенски Номоканон са тумачењима постојао пре Св. Саве „Слово” Загреб 1955, бр. 4—5.
165. Допунски чланци Властареве синтагме. Посебно издање Срп. академије наука Београд 1956 (са фототипом Пчињског рукописа, књ. 268.
166. Великий борац за јединство православног мира Св. Сава Архиепископ сербский, „Журнал М. Патриархии” 1956, бр. 11.
167. О единстве церкви „Вестник Руско запад. Европ. П. Экзархата 1957, бр. 26. Посебно Париж 1957.
168. Апостол славянства св. Мефодий как канонист, „Журнал М. Патриархии” 1958, бр. 3.
169. Св. Сава велики борац за јединство православног света (са руског превео епископ Хризостом) „Гласник срп. прав. цркве” 1958, бр. 1.

170. De la structure de l'Eglise „Contacts” 1958, бр. 20 и посебно Париж 1958.

171. Theocratie ou cesaropapisme „Contacts” 1958, бр. 22—23 и посебно Париж 1958.

172. Халкидонский собор и восточный папизм, „Весник Руско зап. Европ. П. Экзархата 1959, бр. 32. Посебно Париж 1959.

173. Из истории спора Старого Рима с Новым, „Вестник Руско зап. Европ. П. Экзархата 1959, бр. 29. Посебно Париж 1959.

174. Спор Старога Рима са Новим. Издање Срп. академије наука књ. 322, Београд 1960 — са фототипом Трактата о првенству Константинопољског патријарха по Лењинградском рукопису.

175. О смисле 9-го и 17-го канонів халкидонског Сабора, „Журнал М. Патриархии 1961, бр. 2.

176. Чески научник о Светосавској крмчији „Весник Савеза прав. свешт. Југославије” 1959, бр. 246.

177. О неправде карловачког раскола Париж 1960.

178. Св. Мефодий как славянский законодатель „Журнал М. Патриархии” 1961, бр. 12 — скраћено.

179. Кто включил папистическую схолию в православную Кормчую, „Богословские Труды”, Сборник второй, Москва 1961.

180. Святой Мефодий как славянский законодатель, „Богословские Труды 1961.

181. Закон судный людем краткой редакции. Издање Академије наука СССР. Москва 1961. Реферат у „Slovo” бр. 13, Загреб.

182. Для кого когда и где святой Мефодий составил „Закон судный людем”, „Ежегодник” Прав. церкви в чехословакии, Прага 1963. Исто у Календар ческе прав. цркве за 1965. Превод истог на грчком Еκκλησία Ατiνα 1966. № 16—17.

183. Закон судный людем, как памятник византийского права „Actes du XII congres International de Etudes Byzantines T. II 1964.

184. Да ли је закон Судниј людем саставио св. Методие или бугарски кнез Борис. Историјски часопис XIV—XV 1966.

185. Хилендарски Номоканони — Да ли је св. Сава завршио свој Номоканон у Хилендару? Хилендарски зборник I, Београд 1966.

186. О святости брака „Ежегодник” Православна црква у Чехословакии, Прага 1967. Исто на српском „Православна мисао” Београд, 1968, св. 1—2.

187. Кто составил Закон судный людем „Ежегодник” Православна црква у Чехословакии 1967.

188. Главе светосавског номоканона у Хилендарским зборницима. Историски часопис, Београд, 1970, бр. 16—17.

189. Мефодий как автор „Закона судного людем”. у Зборнику „Македония и Македонци у прошлом веку” Скопје 1970.

190. Номоканон св. Методия и его важност за наше время (Симпозијум 1100 године од смрти на Кирила Солунска) посебно Скопје 1970.

191. Три главе Светосавске крмчије у хилендарскоме зборнику бр. 447 — Хилендарски зборник 2, Београд, 1971.

192. Православная история монашества „Журнал М. Патриархии” 1973, бр. 12.

Професор Троицки био је 1906—1912. године један од сарадника „Православне богословске Енциклопедије“, која је излазила у Петровграду под руководством проф. Глубоковског, где је у томовима V—XII обрадио 138 наслова већином из области историје хришћанске цркве и црквеног права.

Исто тако као сарадник у листу „Церковние Ведомости“ 1906—1918 где је био члан редакције а касније и помоћник уредника, затим у часописима: „Журнал министерств народного просвещения“, „Христианское Чтение“, „Труд Киевской духовной академии“, „Странник“ и „Церковнии Вестник“ и другим у то време угледним руским религиозним часописима проф. Троицки је написао, са потписом, без потписа или са иницијалима неколико стотина са разним темама религиознога карактера.

У свом дугом стваралачком раду проф. Троицки, као добар познавалац страних језика, објавио је и неколико успешних превода као:

1. А. Leroi-Bolieu, Христианство и демократия и Христианство и социализм са француског — која су доживела 2 издања. С Петербург 1906 и 1913.

2. Erih Vasman, Неодорвинизм и христианство, са немачког — које је такође имало два издања. С. Петербург 1907 и 1915.

3. Charles Gog, Римокатолические притязанія, са енглескога. С. Петербург 1908.

4. Никодим Милаш, Брак между христианами и нехристианами, са српског, С. Петербург 1908.

5. V. Virbek, Религиозное преследование в Галиции, са енглеског, два издања, С. Петербург 1913. и 1914.

*

Професор Троицки је дао велики број рецензија на тему савремена дела. Овде ћемо набројати само неколико која се тичу Црквеног права и то по доласку у Југославију као:

1. О другом браку свештеника — „Гласник Српске патријаршије“ 1921, април.

2. Др Иво Милић, Голгота и право — Зборник православие и култура, Берлин 1923.

3. Др Кушеј, Црквено право — „Архив за правне науке“ Београд 1924, октобар.

4. Др Кушеј, Вера и брачна веза — „Архив за правне науке“ Београд 1924, октобар.

5. Еп. Никодим Милаш, Црквено право 3 издање — „Архив за правне науке“ Београд 1926, новембар-децембар.

6. Драгутин Томос, Устав и брачно право — „Летопис матице српске“ 1926, септембар.

7. Др Иво Милић, За опште обавезни грађански брак — „Архив за правне науке“ 1927 јануар.

8. Др Рад. Козимировић, Данашње црквено правно уређење Православне цркве (Хр. живот 27, Архив, 1927, мај-јули).

9. Др Кушеј, Црквено право 2 издања — „Архив за правне науке“ 1927, јули-август.

10. Julius Mecher, Reeligion under the Sourets — Летопис матице српске 1928, мај.
11. Das Nofbuch der russischen Chrestienheit — „Путь” 1931, бр. 27.
12. Р. Јовановић, Сродство као брачна сметња и Сродство након развода брака — Правнички Гласник 1937, бр. 2.
13. Вељко Булић, Приручник упутствима за пословање српске црквене општине „Богословље” 1939, св. 2.
14. Др Илија Пржић, Законодавство српске цркве — „Хришћанско дело” 1939, св. 4.
15. Др Ф. Херман, Измене у црквеном и брачном праву — Загреб 1940. „Архив за правне науке” 1940 књ. 41.
16. Ј. Р. Давидовић, Једнострано раскидање брачне заједнице — „Архив за правне науке” 1940, књ. 56.
17. N. F. Schmit, Die rechtliche Grundlagen der Pharrorganisation — „Архив за правне науке” 1939, књ. 56.